

ODTÜ

O.D.T.Ü. ÖĞRENCİ
BİRLİĞİ HABER
BÜLTENİDİR

O.D.T.Ü. Öğrenci Birliği
Adına Çıkaran:

Ö.B. Basın Yayın

Müdürü :

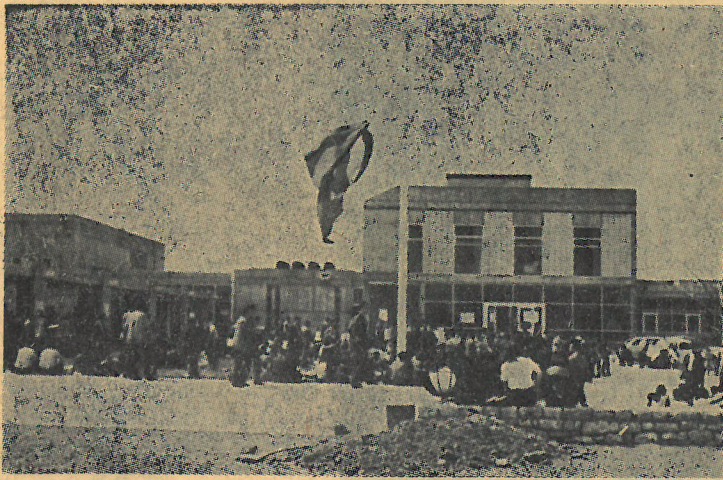
Ural ATEŞER

NİSAN 1968

SAYI : 6 YIL : 1

YAŞAMAK, Bir Ağaç Gibi Tek ve Hür ve Bir Orman Gibi Kardeşçesine

B O Y K O T !

O.D.T.Ü. Öğrencileri, üniversite'deki bozuk işleyişi protesto etmek amacıyla örgütlendiler. Tamamen öğrenciye malolan hareket, kafeteryayı boykot etmekle başladı. Aslında tek amaç kafeterya değildi. Boykot komitesi yayınladığı bildiride bütün ayrıntılarıyla amaçlarını belirtti. Boykot geçen senelerde yapılan örneklerden farklı olarak etkisini gösterdi. Öğrenciler, temeldeki aksaklıkları dile getirdiler ve büyük bir öğrenci grubu, rektör'e aleyhte tezahürat yaptı. Boykot hareketinin ilk sonucu, «ATATÜRK BURSUSU» nun açıklığa kavuşmasıdır. Rektör, yayınladığı bildiride bu konuya, tamamen yanıltıcı, bir görüşle değinmiştir.

O.D.T.Ü. Öğrenci Birliği Başkanı Cengiz Haksever, rektöre yazdığı açık mektupta bu konuya değiniyor ve öğrencinin baskısı karşısında yöneticilerin telaşlanarak hemen burs dağıtımına gitmesi Öğrenci Birliği Başkanını kanıtlıyordu. Bu konu ve boykota temel neden teşkil eden konular bütün açıklığıyla, Haksever'in mektubunda yer almaktadır. Bu satırları okuduğunuz sıralarda, bu mektubun basılmış şekli elinizde olacağından bu konuya fazla değinmek istemiyorum.

OLAYLAR ÜSTÜNE

ENVER ÜNAL
Öğ. Bir. Genel Sekreteri

Tarihsel gelişim içerisinde, uluslarda, halklar ve yöneticiler biçiminde azınlıklar lehine bozulan güçler dengesi emansız çelişkilerin kavnağı olmuştur. Çelişkiler, her zaman toplumların, ulusal ileri atılımlarını sağlamak yönünden yararlı olmuş; devrimlere, düzen değişikliğine yol açmıştır.

Üniversitelerde de yönetici kadro ile öğrenciler arası çelişkiler sürekli olarak var olmuş ve üniversite toplumlarının ileri atılımlarını sağlamıştır.

ODTÜ'de yöneticilerin uzun süredir uyguladıkları bilingli, yöntemli bir politika öğrencinin varlığını silme yoluna girerek, çözümlenmesi gereken bir çelişki biçiminde ortaya çıkmıştır. Bu bültenin ilk sayılarında Rektörlüğün Öğrenci Birliğini tanımama yolundaki çabalarından uzun boy-lu söz etmiştik. Bu, öğrenciyi silme, uyusuk, dersleriyle bunalmış işlevsiz duruma getirme politikası, artık iyice ortaya çıktı.

Bugüne dek, üniversite'de düşünce özgürlüğü, üniversite özerkliğinin kısıtlanışı konularıyla üniversitemiz öğrencilerinin direnme güçlerini kurma yoluna gidenlerin oyunları artık su yüzüne çıktı. Aman bu yönetici gitmesin, daha kötüsü gelir korkusuyla, üç kağıtları kazıkları yanlış uygulamaları, usulsüzlükleri sineye çektik. Ama artık anlaşılıyor ki, bu korkumuzu, hassaslığımızı, kullanmak isteyenler, iyiden iyiyi gücümüzü silme çabasındadır.

Ve de bu pervasızlığa artık DUR demek zamanıdır

Önce Üniversitelerdeki yöneticilerin yerlerini saptayalım? Üniversitelerin temel taşları öğrencilerdir. Nasıl Ulusların, Ülkelerin temel taşları halklar ise. Üniversite yöneticileri «Öğrenciler de neymiş» bu okulu öğrenciler değil biz yönetiyoruz» derler ise, Üniversite toplumunun temel taşları, ne olduklarını, güçlerini göstermek zorundadırlar.

Bugün Polonya, Çekoslovakya, İran, İspanya, İtalya ve diğer bazı ülkelerde Üniversite Öğrencileri, değil kendi iç yönetimlerine, uluslarının rejimlerine bile etki ederlerken, bizim nereden geldiklerini ve ne olduklarını unutan yöneticilerimiz gerçeklere gözlerini kapamaktadır.

Toplumlarda her şey, her kurum, toplumun bireyleri için vardır. Üniversitede de yöneticiler, binalar, çimenler, Allahlık KAFETERİYALAR öğrenciler içindir. Bizler, örneğin, Rektör Kemal Kurdaş maaş alsın diye okumuyoruz; Kurdaş bizim okumakta olduğumuz bir üniversitenin yöneticisi olduğu için maaş alıyor.

Bu durumda öğrenciyi yok sayarak, öğrenciden korkmadan, öğrenciye hesap vermeden, keyfi işler yapmak; hele öğrenciye zorluk çıkaran, öğrencinin çıkarı ile çelişen işler yapmak, sorumsuzlara «DUR» deme zamanının kesin delilidir.

Bugün, batılı uygar toplumlarda bazı üniversite rektörlerinin, yöneticilerinin öğrenciler tarafından seçildiğini görüyoruz. Bu üniversiteler, kimin asıl ve gerçek güç olduğunu göstermek bakımından önemli. Bizim «ODTÜ ÇİFTLİĞİ» nde ise anti—demokratik ve Anayasa'ya aykırı bir işleyiş var ki, dostlar başına. Hükümet, Mütevellî Heyeti denen ve seçkin (!) kişilerden oluşması gereken bir kurmay heyeti seçiyor. Bu seçkin vede zengin mümtaz simalar, oturuyorlar, Rektör seçiyorlar. Bir de fakülte dekanlarımızın onayı bu zevattan geçiyor.

(Devamı Sa. 4 de)

SERGİLER

Sosyal Demokrasi Derneği 1-14 Mart tarihleri arasında, Kafeterya'da «Bu adamın başına «ki adını geri» adlı bir sergi düzenlemiştir. Sergi şeriat düzenini özleyen gazete ve dergilerden kesilen yazı ve resimlerden meydana gelmiştir.

Din sömürüsünü ve Atatürk Devrimleri düşmanlığını bir ticaret marifeti haline getiren, Sabah, Bugün, Sancak, İlâhi Işık Oku, Hilâl, Salâh, Rahmet, İttihat adlı gazete ve dergiler Türkiye'deki «geriye döner kurtulma» çabalarından örnek bir kesit meydana getiriyorlardı.

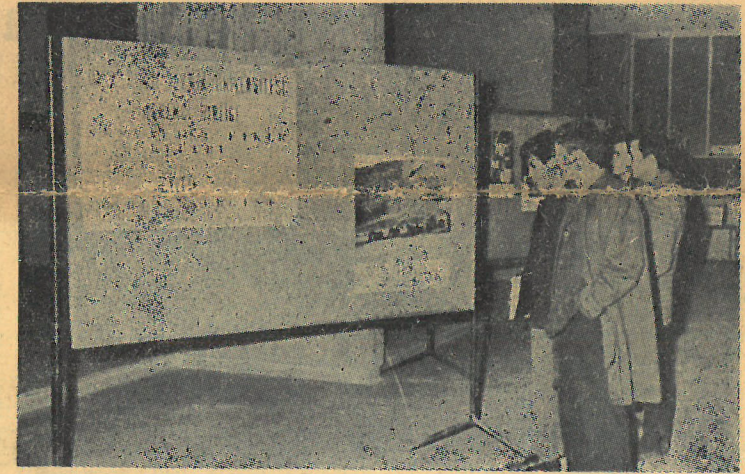
Serginin başlangıcında düzenleyiciler şöyle bir sunuş yapmışlardır :

«Bu sergi şeriatçı yoktur, dindar vardır diyenlere, devrimlerin bütünüyle yerleştiğini öne sürenlere, halkı tanıdığını sanan aydınlara halkın mutluluğu için çalışması gereken gençliğe, devrimlere gönül verenlere, uğruna ölen Kubilaylara ve devrimlere sırt çevirenlere, kötülö-yenlere, tanrı adına tanrıya sövenlere sunulur.»

Sosyalist Fikir Klübü aynı yerde «Çeltik Maden Sergisi» adlı bir fotoğraf sergisi açmıştır.

Sergi işçileri ilkel metodlarla çalıştıkları madende, günlük hayatlarını geçirdikleri çevrede, bu düzen içinde yaşadıkları hayatı bütünlüğü ile ele alıyor.

İşçinin iş hayatı nedir? Üretimde kullanılan teknik, sağlık koşullarının uygulanması hangi düzendedir? İşçiler kendilerinden sonra gelen kuşaklara, çocuklarına kendilerinden daha iyi bir hayat verebilecekler mi? Çocukları hangi koşullar altında yetişiyor? İşçinin sırtına yüklenen yükler onu ne hale getiriyor? Kısaca, soyut bir kavrammış gibi durmadan sözünü ettiğimiz halde içine giremediğimiz işçinin ağır dünyası Çeltik'te nedir? Sergi bütün bu soruları açıklamaya çalışmaktadır.

Sosyalist Fikir Kulübünün Sergisinden Bir Görünüş

ODTÜ ÖĞRENCİLERİ GÜNEYDOĞU ANADOLUDA

Şubat tatilinden yararlanan Öğrenci Birliği Türk Halk Bilimleri Kulübü 3-12 Şubat tarihleri arasında 11 gün süren bir Güneydoğu Anadolu gezisine çıkmıştır.

Orta Doğu Teknik Üniversitesinin 34 kişilik bir ekiple temsil eden Öğrenci Birliği Türk Halk Bilimleri Kulübü Ceyhan, Maraş, Malatya, Elâzığ, Diyarbakır ve Tarsus'da gözlemler yapmıştır.

Üniversitemiz Rektörü Sayın Kemal Kurdaş'ın gezinin otobüs masraflarının Üniversitece karşılanacağına dair söz vermesi üzerine Öğrenci Birliği derhal çalışmalara başlıyarak şehirlerde valiler, kazalardan kaymakamlarla ilişki kurmuş ve daha sonra da organizasyonu yapmak için (Öğrenci Birliği) bir

temsilcisini Güneydoğu Anadolu'ya göndermiştir. Şehirlerde organizasyon tamamlandı, O.D.T.Ü. Türk Halk Bilimleri Kulübünün geleceğini bildiren duyuru ve afişler asılıp davetiye dağıtımına geçildikten sonra Sayın Rektör gezi için otobüs masrafını vermeyeceğini Öğrenci Birliğine bildirmiştir. Yeniden Öğrenci Birliği ile Rektörlük arasında kurulan ilişkiler sonuç vermemiş ve Rektör son kararında ısrar etmiştir. Zor durumda kalan Öğrenci Birliği tüm gücünü seferber ederek Üniversitemiz öğrencileri adına verdiği sözde durmuş, engelleri yenerrek öğrencilerinin sayesinde her tarafta çok iyi bir isim yapmış olan Üniversitemizin onurunu korumuştur. Devamı Sa 4 de

zaten
iki elin parmakları kadardık
gittin
gökte nisan güneşi
kalakaldı

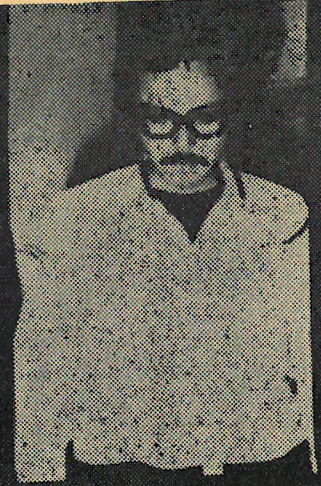
amerikada zencileri
vietnamda vietnamlıları vuruyorlar
elmalıda köylüler tutuklandı

nisanda doğuma hazırlanır anadolu toprağı
yüzünde güneş yanığı
avucunda çatlak
anadolu insanı
senin insanın yani
niçin öldüğünü bilir.

biz,
bizim...
söyliyecek sözümüz yok senden başka
onuda söyledik,
savaş yani

iki elin parmakları kadardık
artık daha da az...
geri kalanımız...

nisanlarda, şubatlarda kimbilir.
ama yalnız geri kalanımız için
yaşamakta, ölmekte daha kolay.

①

ELMALI KÖYLÜLERİ 27 MART 1968
GÜNÜ YARDIM İSTEDİ

TOPRAK AĞALABINA KARŞI DİRENME
HAREKETLERİNDE HER ZAMAN KÖYÜNÜN
YANINDA OLAN ÖDTÜ ÖĞRENCİLERİN-
DEN BEŞ KİŞİLİK BİR GRUP 28 MART 1968
GECE YAKUĞI YOLU ÇIKTI. SABAH KARŞI
SIVRILIRAK YAKINLARINDA BİNDİLLERİ
ARAĞA DEVRİLDİ.

FELİŞEHİR DEVLET HASTAHANESİNE
KALDIRILAN YARALI AKKADAŞLARINDAN
SOSYALİST FİKRİ KULÜBÜ ÜYESİ,
ÖĞRENCİ BİRLİĞİ İLİNCİ BAŞKANI

CAN SAVRAN

ÇİREDİĞİ KOMADAN KURTULAMAYARAK
BU SABAH BİZLERİ ALIYA BOĞDU.

TÜH KAĞGA AKKADAŞLARININ
BAŞI SAGOLSUN.

1 NİSAN 1968

Az Gelişmiş Türkiyede GENÇLİĞİN YERİ

ODTÜ ÖB Sosyalist Fikir Kulübü

Geri kalmış bir ülkenin çocuklarıyız. Geri bırakılmışlığımızın sızısını her gün, her saat, her dakika i-liklerimizde duyuyoruz. Öyle bir düzen içindeyiz ki, bir yandan ha-mâset nutukları çekilirken öte yan-dan aklıktan ölüyor yurttaşlarımız;

Nereye baksak çelişkiler çıkı-yor karşımıza. Ve hepsi insanın in-sanı sömürmesine dayanıyor. İki-yüzlülük, insansevmezlik, bencillik Hepsini kaynağını sömürüye dayanan çağımızın düzeninden alıyor.

Bu böyle gelmiş, böyle gider mi? Bilim, böyle gitmez diyor. Sağ-duyumuz böyle gitmez diyor. Bu-günkü düzenden çıkarı olanlar «Böyle gelmiş, böyle gider» terane-sini işleyedursunlar, sasyoloji bili-mi insan toplumlarının devamlı değişme içinde olduğunu, hiçbir toplum düzeninin kalıcı olmayıp bir üst düzene dönüştüğünü verile-riyle ispatlıyor. Bu nasıl oluyor? Şöyle ki, üretim araçlarının mül-kiyetine sahip olan egemen sınıflar tüm sömürdüklerinin kaderine ha-kim olmuş, sömürmüş, hükmetmiş ve ezmiştir. İnsan toplumlarının her aşamasında bir toplum kesimi egemen sınıf olarak belirlenmiştir. Türkiyemizin içinde bulunduğu «az gelişmiş kapitalist toplum» aşama-sında ise emperyalist komprador-ağa üçlüsü sömürücü olarak ortaya çıkmıştır. Bu toplum düzeni içinde taşıdığı çelişkilerle daha ileri bir toplum düzenine, yani sınıfsız sos-yalist topluma geçecektir. Ve bu geçiş zorunludur, objektif tarihsel koşulların gereğidir. Toplumumuzun yapısından doğan bu gelişme dur-durulamaz, ancak tutucu güçler ta-rafından duraklatılabilir ya da ile-rici güçler tarafından hızlandırıla-bilir.

Türkiyenin içinde bulunduğu tarihsel koşullar gereği olarak, to-pulumumuzun temel çelişkisi emperya-list — komprador — ağa üçlüsü ile emekçi Türk halkı arasındadır. Ya-ni kavga Amerikadan ve sermaye-den yana olanlarla bağımsızlıktan ve emekten yana olanlar arasında verilecektir. Bu mücadele niteliko-larak hem antiemperyalist, hem de sosyalisttir. Bugün Türkiyenin için-de bulunduğu koşullar içinde «İkin-ci Milli Kurtuluş» savaşımızın sos-yalist mücadeleden ayrı yürütülme-si düşünülemez, çünkü her iki mü-cadeleden de çelişkisi sömüren ve sömürülen sınıflar arasındadır. E-mekçi halkın sahip çıkmadığı bir mücadele ister istemez yozlaşarak egemen sınıfın içinde «kim sömü-

recek» kavgasına dönüşecektir. Ni-tekim böyle bir eğilim vardır. Bu eğilim, «biz daha az sömürürüz, Amerikaya da daha az bağlı oluruz, NATO'da kalmak için de bir takım şartlar isteriz» diye özetlenebilir.

Bu durumda, azgelişmiş 1968 Türkiyesinde tüm namuslu kişilere kaçınılmaz ödevler düşer. Artık so-yut bir «halkı severim» ciliğin an-lam taşımadığı bir dönemdeyiz. Özellikle üniversite öğrencisinin bu gerçeği iyice kavraması gerek. Ege-men sınıf, üniversiteye kadar gele-bilmiş halk çocuklarını haktan ko-parmak, burjuvalaştırmak için elin-gelen gelen çabayı esirgemiyor. Bu-nun en yeni örneği sınıfsal eğitim vakfıdır (ki gerçek amaçları ve içyüzü zamanı gelince açığa vur-u-lacaktır). Kıvançla belirtmek gere-kir ki üniversite öğrencisi görevine sahip çıkmış, gözü sulu bir hüma-nizmaya saplanmadan gerçekçi çö-züm yollarına, yani emekçi sınıf-ların öncülüğünde, insanın insanı sömürmesini, yabancılaşmayı, mut-suzluğu, azgelişmişliği ve bağımlılı-ğı ortadan kaldırmayı amaç bilen yüce bir ülkeye yönelmiştir.

Emperyalizmin boyunduruğun-da geri bırakılmış ülkemiz için tek ve zorunlu çıkar yolun sosyalizm olduğunu bilen genç sosyalistler bi-reycil ve romantik davranışlardan kaçınarak, davranışlarını somut öl-çütlere vurmuşlardır. «Davranışla-rım sosyalist ahlak ilkeleriyle uyu-suyor mu?» «Eylemim kuramla bağ-daşır mı?» «Yaptıklarım toplum yararına mıdır?»... Bütün bunlar ODTÜ lü genç sosyalistin kendine devamlı sorduğu sorulardandır. Bireycilik ve ortamın solu romantik-liğinden kaçınmak için örgütlenme-nin gerekliliğini kavramış olmamız gerekir. Örgütsüz çabanın tarihsel gelişme içinde bir anlam taşımadı-ğını her devrimci bilir. Bunun için-dir ki, örgütümüz, 298 öğrenci, işçi ve öğretim üyesiyle, burjuva örgüt-lerinde rastlanmayan yoğun bir ey-lemin içindedir.

Sosyalist Fikir Kulübünün yurt ve dünya sorunlarına ilişkin gerçe-ği tutumu semeresini en somut bir biçimde vermiştir. Örgüt kuruldu-ğundan bu güne dek düzenlediği Köy araştırmaları, konferans, se-miner, açık oturum, ozan geceleri sergiler, katıldığı miting ve gösteri-ler, yayınladığı bildiri ve broşürler-le eyleme katılmıştır. Hepsinden önemlisi, ilk defa olarak bir genç-lik kuruluşu halka doğrudan doğ-ruya ilişkiler kurmuştur.

Sosyalist Fikir Kulübü kurul-duğundan beri devamlı olarak ken-disini aşarak gerçek sosyalist bilin-ce erişmiş, Demokratik Merkeziet-çi ilkeleri benimsemiş, ve hepsinden daha önemlisi emekçi halk kesim-leriyle devrimci bir ilişki ve daya-nışmaya girişmiştir. Bunun en sağ-lam kanıtlarını Sosyalist Fikir Ku-lübüne gelen yazışmalarda buluyo-ruz. Bakın ne diyor: Akhisar Göl-marmara'dan İbrahim Emin, «Yü-rekli dostlar, Emekçi halkımızı sö-müren, yerli ve yabancı faşist güç-lere karşı açtığımız savaşta, hiç bir engelden sakınmadan, sonuna kadar savaşaçağımıza proleter sınıfın tem-silcileri olarak and içeriz. Bu sa-vasta, proletaryanın öncülüğünü kabul etmiş, yürekli ve namuslu ay-dın Türk gençliğini, en samimi duy-gularımızla selamlarız... Buradan, bütün eli nasırlı dostlardan selam ve sevgiler, Sosyalizim için savaşta başarılar dileriz.»

Ve yurdun dört bir yanından örgütümüze yazışmalar yağıyor. İş-te başka bir örnek : «Sayın ve kı-yametli üniversiteli vatandaşlarım... Birde memleket durumları şunlar-dır biz köylüyüz şehirlinin enayisi-yiz enayi olduğumuz halde şunu bil-mekteyim bir şehir ufak esnafı bir-kaç Bankadan kiredi saklayabili-yor alım miktarı yirmi beş bin lira oluyor onun..... Acaba ANKA-RAYA gelsem yeni şehiri gez-sem ulusa gelsem Bar gazınolarım gezsem gözlüklü resimli mehpus ları görsem Hanımların mantoları tütümdüü klotları kıçlarında uzun mudur kısa mıdır.....» (Hamdi Si-nanlı, Aydoğdu köyü, Amasya)

Açıkça görülüyor ki Sosyalist Fikir Kulübü emekçiyle ilişkisini yakından ve en sağlam bir dayanı-şma içinde yürütmektedir.

İnancımız odur ki düzenin bozuk-luğunu bilimsel delilleriyle ortaya koyup geri kalmışlığımızı istatis-tiklere, incelemelerle göz önüne ser-dikten sonra, «Vah zavalı halk, şu namussuz burjuvalardan çok çeki-yor. En iyisi namuslu burjuvalar başa geçsin», demeye getirmek fa-kir Türk halkıyla alay etmektir. Ve yine Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki örgütlenmesini ve bu örgütlenmenin içinde NATO'nun ro-lünü belirttikten sonra bazı şartlar-la da olsa NATO'da kalmayı düşü-nebilmek ulusal bağımsızlık bilin-cinden yoksunluğu gösterir.

1968 Türkiye'sinde kurulu düze-nin güçleri sosyalist eylemi önle-

me amacını güdüyor, ki bu doğaldır. Sosyalist örgüt ve kişilere çamur atan, amaçlanan düzen hakkında dehşet masalları uyduran, faşist ya-salar çıkaran bir egemen sınıf el-bette ki yasal eylemleri önlemek için KÖPEK'lerini kullanacaktır. Bunun en belirgin örneğini Anka-ra'da yapılan «Anayasa Mitingi» nde eli sopalı faşistlerin saldırısın-da gördük.

Bütün bu baskılara haktan yana herkes gibi, biz Orta Doğu öğrencileride göğüs gerdik, gere-ceğiz.

Gerçek devrimciyi günlük he-yecanların adamından ayıran başlı-ca özellik kendini bir davaya ada-mışlığıdır. Gösteriş peşinde koşa-cağın sonucunu çabuklaştıracak zor çabalara verir kendini... Görevle-rinin tam bilincindedir. Kurulu dü-zenin O'nu amacından saptırmak için ortaya attığı mantıksız yuttur-macalara kanmaz.

Derler ki : «Sizler bizim tek ümidimizsiniz. Bu memleketi baba-larımız bize emanet ettiler, bizde size emanet edeceğiz. Onun için siz ne sağa karışın ne sola karışın, oturun dersinize çalışın».

Ama bir yandan memleket ba-tacak, biz üç not fazla alalım diye yırtınacağız da Türkiye'nin ekono-mik gücünün sömürülmesini umur-samıyacağız. Yarının Türkiye'sine hazırlanırken bugünün Türkiye'si-ne yöneltilen tehditlerle ilgilenme-yeceğiz.

«Siz anlamazsınız, hele bir oku-yun, adam olun...»

... askerliğinizi yapın, hayatını-zı kazanın, evlenin, çocuk sa-hibi olun, ihtiyarlayın, çalışamaz duruma gelin, o zaman eliniz aya-ğınız tutarsa kösedeki kahveye gi-dip yurt sorunları üzerinde ahkâm kesersiniz. Hem zaten bizim her-hangi bir değişiklikten kişisel çıkarımız olmayacağı için iyi niyetimiz-den şüphe edilir. Yalnız kendi çı-karları için çalışan kişilerin dedik-lerinde art niyet yoktur. Bunların fikirlerine itibar gerekir.

«Öğrenci siyasete karışmamalı.»

Öğretmeni de karışmamalı Ay-dın kişilerin siyasetle uğraşması yakışık almıyor zaten; işçi köylü dersin bırakın onlar uyusun, bira-kın o işi ticaret erbabı yürütsün.

Bu gibi tekerlemeler Orta Do-ğu öğrencisinin hiçbir zaman gö-zünü boyamadı ve boyıyamıyacak-tır. Orta Doğu'lu biliyor ki, bugü-nün öğrencileri yarının kişiliksiz uzmanları değil, toplumun dertle-ri ve çağımız sorunları içinde piş-miş birer toplumcu aydın olmalı-dır. Bu sağlam bilincin sonucudur ki her yıl toplumcu Grup seçilir Öğrenci Birliğine ve her yıl Sosya-list Fikir Kulübü ortaya daha güç-lü çabalar koyar.

Sosyalist Fikir Kulübü yoğun çalışmalarının son örneklerini geç-tiğimiz Şubat, Mart aylarında verdi. Emperyalizmin temel taşı NATO'ya karşı mücadelenin ilk adımları atıl-dı. Örgütümüz NATO aleyhtarı kam-panyanın düzenlenmesine katıldı. Şubat tatilinde Orta Doğu öğrenci-ler yurdun her yanında köy köy, mahalle mahalle gezerek NATO'nun iç yüzünü emekçilere açıkladı. Buna ilişkin yayınladığımız bildiri yine köy köy dağıtılmaya başlandı. Ü-niversitemizde Türkkaya Ataöv ve Behice Boran tarafından verilen iki konferans ile bu konu pekişti-rildi. Yine yakında yetkili kişilere konferanslar verilecek ve bir O-zanlar Gecesi düzenlenecektir.

Eğitim Komitesinin düzenlediği seminerin ilk iki konferansı verildi. Bunların ilkinde Mübeccel Kiray, «İnsan Toplamlarının Tarihsel Ge-lişimi» anlattı. «Tarihi Materyalizm ve Diyalektik» konulu konferansı üyelerimizden Bahattin Akşit ve Metin Durgut verdi. Bundan son-ra her Çarşamba saat 17.00 de se-miner çalışmalarına devam edile-cek.

Örgütümüzün İşçi ve Köylü Komitesi emekçi sınıfla ilişkilerini bu tatilde de sürdürdü. Bölgesel gelişmeleri ortaya çıkarmak amacı-la üç araştırmacı Sakarya'ya, iki araştırmacı Amasya ve Tokat'a, iki araştırmacı Dalaman'a, bir araştırmacı Antalya ve Elmalı'ya, iki araştırmacı Adana, Antep ve Urfa-ya, bir araştırmacı da Denizli'ye git-tiler. Ayrıca yirmi kişi Ankara'nın Keskin, Kırıkkale, ve Elmadag ilçe ve köylerinde, 179 kişi ise kendi memleketlerinde çalışmalar yaptılar. Emekçi sınıfın uyanık kesim-leriyle çok yararlı ilişkiler kuruldu. Örneğin Avlan Gölü kıyılarında ek-mek kavgasını veren Türk köylü-sü ile örgütümüz yakın bir daya-nışma içindedir. Son gelen bir tel-graf üzerine bölgeye dört kişi daha gönderdik.

Bütün bunların ortaya koyduğu gerçek örgütümüzün kendi halkın dan kopmamışlığı ve ODTÜ toplu-muyla kaynaşmışlığıdır. Bunun tem-el nedenlerinden biri de örgüt ü-yelerimizin haktan gelme olması ve eylemimizin halk çocukları ta-rafından desteklenmesidir. Örneğin, okul öğrencisinin ancak % 35 kada-rı yurttan yaşarken, kulübün öğren-ci üyelerinin % 60 kadarı yurttan kalmaktadır.

Karşımızdaki güçler ne olursa olsun, gerici çabalarını ne kadar yoğunlaştırırsa yoğunlaştırsınlar, yine de Orta Doğu öğrencisi dev-rimci kavgasından geri kalmayacak. Az gelişmiş sömürülmüş Türkiye'nin çocukları olan bizler bu kav-gada sonuna dek direneceğiz. Hal-kımızdan kopuk düşmiyeceğiz.

Mutlu günler Türk halkınıdır.

HAZIRLIK OKULU ve Sorunları

ODTÜ Hazırlık Okulu Başkanı İskender ÖZDEMİR

1967 — 68 ders yılında Hazırlık Okulunun esas binalardan uzak o-luşu ve yoğun bir öğrenci, toplulu-ğunun aynı yerde bulunması sebe-biyle öğrencilerin kendilerini Öğren-ci Birliğinde ve İdare ile olan iliş-kilerinde temsil edecek bir örgüt kurulmuştur. Örgüt faaliyetleri yan-ında idare ile olan ilişkilerimiz be-lirli bir düzene girememiştir. İdare-nin geçmiş yıllardan kalan alışkan-lıkla örgütü tanımama gayreti gös-termesi keyfi bir idare kurmak eme-li olarak nitelendirilmiştir.

Hazırlık Okulunda belirli bir yö-netim ilkesi uygulamasına, açık bir not değerlendirme sistemine rast-lanmamıştır. Yönetmenlik her sınıf ta öğretmenin elinde değişen ve öğ-rencinin aleyhine işleyen bir meka-nizma haline gelmektedir. Geçen yıl ODTÜ Yönetmenliğine ayrı-ri tutmaları yanında, öğrencilere de yönetmenlikte belirtilen fiiller, öğ-retim üyelerinin yetkileri ve devam mecburiyeti ile ilgili bölümleri açık ca anlatılmaması, senenin başında iki arkadaşın disiplin cezası alma-sıyla neticelenmişti.

Öğretim üyelerinin bütün sınıflar-da değişmiş olmasından, açıkca bi-linmesinde fayda gördüğümüz bazı yönetmenlik maddelerini açıklıyo-ruz.

Madde 4 : Her öğretim üyesi bir öğrencinin yakışsız hareketleri karşısında aşağıdaki şekilde hare-ket etmeğe yetkilidir :

a — Disiplin komitesine bildir-meye mecbur olmaksızın öğrenciyi dersten çıkarmak ve aynı gün baş-ka dersleri varsa öğrenciyi bu ders-lere kabul etmemek.

b ve c fıkralarında disiplin cezası anlatılır.

Madde 51 : Öğrenciler, derslere devamlı mükelleftirler. Derse dev-am ilgili öğretim üyesi tarafından kontrol edilir.

Madde 54 : Disiplin yönünden bir süre için Üniversiteden uzaklaştırıl-mış öğrenciler bu süre içindeki ders lere giremez ve imtihanlardan (F) notu alır.

Madde 4 te belirtilen yakışsız hareketler içerisinde sınıf içi tutum, derslere geç gelme ve devamsızlıkta girer. O halde, dersine geç kalan bir öğrencinin derse kabul edilmesi, derse alınmadığı takdirde o günkü diğer derslere girebilmesi öğretim üyesinin kanaatine ve vicdanına kal

mıştır. Bu durumda bir arkadaş o gün imtihan dahi olsa derse kabul edilmemişse Madde 54'e göre imti-handan sıfır alır.

Yönetmenlik okulun şehirden uzak olması, otobüslerin aynı yer-den ve aynı saatte kalkması, ve bil-hassa hazırlık okulunda derslerin erken başlaması gibi şartları düşün-medeyi öğrenci üyelerine bu yetkiyi vermiştir. Bir yanda fakir bir ülke-nin dar olanakları içerisinde öğre-nim yaparken, bir yandan da öğre-tim üyelerinin kaderimizi etkiliyecek yetkilerini öğrencilerin aleyhine kullandıklarını düşünürsek başarı-sızlığın büyük sebebi çalışmamızın dışında kalır sanırım.

Öğrenci Birliği'nin yardımı ile Hazırlık Okulunun sorunları bir anketle değerlendirildi. Pek çok arkadaşların anketle cevap verme-si yüzünden sıhhatli bir anket verdiğimiz söyleyemeyiz. Değerlen-dirilen anketlerin sayısı 230 dur. Bu değerlendirmenin sonucunda :

1 — Devamsızlıktan dolayı ders notunun yüzde kaç oranında düştü

ğü arkadaşlar tarafından kesin ola-rak bilinmemektedir.

2 — Okul yönetmenliğinin 4 cü maddesinin uygulanması bazı sınıflarda yapılmakta, bazılarında ise yapılmamaktadır. Bazı öğretmenler haftalık «Quiz» lerin yapıldığı gün-lerde geç kalan öğrenciye «quiz» e katılma hakkı tanımakta bazıları ise tanımamaktadır.

3 — Değerlendirme sistemindeki % 40 öğretmen kanaati hakkındaki görüşler öğretmenin sınıftaki tutu-muna bağlı olarak cevaplandırıl-mıştır. Öğretim üyesinin bu ağır şahsi kanaati öğretmen - öğrenci ilişkilerini samimiyetten uzaklaştı-rmıştır. Öğrenci bu yüzde için «Bi-zim öğretmen için iyidir» şeklinde cevaplar bunu göstermektedir.

4 — Aylık sınav kâğıtlarını istis-nasız bütün öğrenciler görmek iste-mektedir. Test kâğıdı örneğinin ida-re panosuna asılmasına çalışılacak-tır.

5 — Görüşülmesi Akademik Kon-sey'de devam eden Summer School

— Repeat durumu açıklanmamıştır. Genel olarak öğrencilerin isteği Summer School'un uygulanmasıdır.

6 — İkinci devrede öğretmenle-rin değiştirilmesi genellikle isten-memişse de İngilizce öğrenimi ko-nusunda yetkili kimselerle yaptığımız görüşmeler sonunda bu değişik-liğin işleyen düzen içerisinde arka-daşların lehine olacağı kanaatine vardık ve değişiklik yapıldı.

7 — Hazırlık Okulunda arkadaşla-rın sağlanmasını istedikleri eksik-likleri gerekli işlemlerle sağlama yoluna gidilecektir. Snack — Bar düzeni, Kafeterya ortak sorunu, tu-valet temizliği, kitapların pahalı oluşu ve modern okul binası ihtiya-çıları idareye bildirilmiştir. Bu yıl im-kân dahilinde olmyan kitap ve modern okul binası ihtiyacı gelecek yıl kitapların okulda basılması ve yeni bina projesine başlanmasıyla bizden sonra gelecek arkadaşları-mız için sorun olmaktan çıkacaktır. Kafeterya sorunu Öğrenci Birliği tarafından incelenmektedir.

Arkadaşlarımızın okul imtihan yö-netmenliği, okul veya bölüm değişt-irmek, kredi ve burslar, gibi ko-nularda bilinmeyen yönlerin Öğren-ci Birliğine müracaat ederek aydın-atabileceklerini ümit ediyorum.

Sosyal Demokrasi Derneği

Bu gün köy sorununun memleketimiz için nedenli önemli olduğu hepimizce bilinen bir gerçektir. Bu gerçeğe rağmen üniversiteli olarak çoğumuzun köylerimiz hakkında bilinmesi gereken en basit bilgileri dahi bilmediği bir gerçektir. Bu durumu göz önüne alan komisyonumuz sizlere yardımcı olmak gayesiyle aşağıda ilginç bulacağınızı ümit ettiğimiz birtakım istatistik ile ilgili hususları bilginize sunmaktadır. Bu rakamlar sizleri biraz düşünmeğe sevkederse kendimizi vazifemizi yapmış addedeceğiz.

Bu gün memleketimizde 65277 yerleşim ünitesinde toplam nüfusunun % 70.8 ini teşkil eden 21.996.480 kişi yaşamaktadır.

65.277 yerleşim ünitesinin 20.783 ünün içme suyu vardır, 19.437 sinin içme suyu yetersizdir. 25.057 sinde içme suyu yoktur.

Bu gün 150.000 Km. köy yoluna ihtiyaç duyulmasına mukabil yaz-kış geçit veren standart köy yolu

mevcudumuz 22.800 Km. dir. Dolayısıyla köylerimizin % 85 i yoldan mahrumdur. Elektriği olan köyler ancak 1966 sonunda 693 e ulaşabilmiştir. Bu da köylerimizin % 98.4 ünün elektrikten yoksun olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır.

Yukardaki rakamlar köylümüzün içme suyu ve yol gibi ilkel ihtiyaçlardan dahi yoksun olduğunu yansıtmaktadır.

Bu gün köy nüfusunun asgari % 2.5 u veremlidir. Yalnız Mardin, Diyarbakır, Hatay, Van ve Bitlis illerinde 217 köyde sıtma, 467 köyde trahom, 113 köyde cüzzam, 112 köyde ise verem hastalığı yerleşmiştir. Bize korkunç gelen bu durumun oraları için gayet normal olduğu maalesef bir vakiydir.

1965 — 66 da yapılan bir istatistiğe göre 4.030.000 ilkököl talebesinin 1.550.000 i şehirde, 2.480.000 i köylerdeydi. İlkokulu bitirenlerin ancak % 65 i ortaokula devam edebilmektedir. 1964 yılında mevcut

630 ortaokulun 130 unun il, 455 tanesinin ilçe ve 55 tanesinin de bucaklarda bulunması ve buralarda maması ve buralarda köy çocuklarının tahsillerine devam edebilme imkanlarının yeterli olmaması, ortaokula devam edemiyenlerin çoğunluğunun köylü çocuklar olduğu gerçeğini ortaya koymaktadır.

Bu gün memleketimizde 5 milyon hektar arazi sulanabilecek vasıftadır. Bunun halen ancak 1.5 milyon hektarı sulanabilmektedir. Bu işe tarım istihlal maddelerinin az olmasında en büyük rolü oynamaktadır.

Diğer bazı meselelerde, kısaca köylerimizin ne durumda olduğunu bundan sonra yayınlacağımız bir başka bildiride sizlere duyuracağız.

Bu meselelerin halledilmesinde gençlik olarak ne büyük sorumluluklar taşıdığımız ortadadır. Evvela insan olarak, sonra az gelişmiş bir ülkenin çocukları olarak bu problemlerin halledilmesine yarıdımıcı olmağa mecburuz. Çünkü, o binbir mahrumiyet içinde yaşayan köylülerimize çok şeyler borçluyuz.

SOSYAL DEMOKRASİ DERNEĞİ

KÖYÇÜLÜK KOMİSYONU

Not : Yukarıdaki bilgiler Devlet Plânlama Teşkilatı tarafından Mart 1967 de yayınlanan «Köy ve Köylü Sorunu» adlı kitaptan derlenmiştir.

TÜRK HALK BİLİMLERİ KULÜBÜ

Halkbilimi, Latince ismiyle «Folklor», halka tanıtıldığı gibi ortaya veya sahneye çıkan sekiz on kişinin dansetmesi değildir. Halkbilimi bir milletin veya sosyal sınıfın yaşantısından doğan bilim dalıdır. O milletin, guruplarının veya tek tek kişilerin sevinci, üzüntüsü, düşünüşüdür. Bu üzüntüler, sevinçler ve düşüncüler hareket çevrilince OYUN, alet ile çalınca MÜZİK, dil ile söylenince TÜRKÜ olur. Şu halde oyunlar ve müzik çıktıkları kaynaklardan koparsa, içinde sallanan tahta parçalarına benzerler.

Üzüntüyle belirtmek gerekir ki, nereden geldiği, nereye gideceği, neye yaradığı bilinmeyen çalışmalarıdır. Ve gün geçtikçe bu konu ticarî amaçlarla dejeneré olmakta, halkbilimlerimiz yozlaşmaktadır. Birkaç kişinin bir araya gelmesi ile kurulan «Folklor ve Turizm Dernekleri», bugün Türkiye'de «Folklor» adı altında yapılan çalışmalar, denizin üzerindeki tahta parçaları gibi, ne iyi kötü bir iki ekip kurup balolar da, pavyonlarda, düğünlerde oynayıp «birkaç kuruş» kazanmakta ve imkân bulursa yurt dışına geziye gitmektedir. Bu dernekler ve kuruluşlar bilimsel bir halkıyatçılıktan çok uzaktır.

Halkbilimleri ile uğraşan ikinci tip kuruluşlar ise okul kulüpleridir. Ders dışı boş zamanlarda yapılan bu çalışmalar, bütün iyi niyete ve olumlu amaçlara rağmen belirli bir düzeyin üzerine çıkamamaktadır. Üçüncü tip kuruluşlar ise bakanlık lara bağlı «Müdürlüklerdir.» Bu «Müdürlük» lerde yapılan faaliyetler «turizmi geliştirmek amacıyla» yurt içinde ve yurt dışında festivallere katılmak, devlete yakın kurumların balo ve toplantılarına oyun ekibi temin etmektir.

Bu festivaller, geziler, gösteriler yapılmasını demek istemiyorum, elbette ki yapılacaktır, fakat bu şekilde ve bu yönde değil. Gerekli olan halkbilimini bilimsel ve metodlu bir çalışmayla yaşatmak ve yaymaktır. Bu ancak geniş ve bilgi li kişilerden kurulu bir kadro ve bu çalışmaları malî ve idarî yönden yönetecek ve yürütecek bir kuruluş la mümkün olabilir. Böyle bir kuruluşun yurt içinde halkbilimleri ile uğraşan bütün derneklerin, okul kulüplerinin ve diğer kurumların faaliyetlerini kontrol ve yardım etmesi ve yol göstermesi gerekir.

O zaman, geçmişi çok eski zamanlara ve zengin kaynaklara dayanan Türk Halkbilimleri layık olduğu vere gelecek, unutulmaktan, yitirilmeğe kurtulacaktır... Denizin üzerindeki tahta parçaları birleşerek ve bir gemi olacaktır.

Basıldığı Yer
Şafak Matbaası

ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

BAŞKANINDAN

Sevgili Kardeşlerim

Bir yıllık bir süre için yüklendiğim görevi devretmek üzereyim.

Kütlelerin kaynaştığı, bağımsızlık için, özgürlük için, daha iyi, insanca yaşamak için kıpırdadığı, can alıp can verdiği, büyük çıkarların çatıştığı, özgürlük, insanlık adına özgürlüğün de insanlığın da ezildiği, vevündeki tüm insanları bir anda silip süpürecek nükleer silahlarla donatılmış bir dünyada yaşıyoruz. Ve bu dünyada tehlikelerin en büyükleriyle karşı karşıya olan, habire aldatılan soyulan bir Türkiye'de yaşıyoruz.

Fakir bir halkın, eğitim yapma imtiyazına sahip, gençlerinin örgütlerinden biri olan ODTÜ Öğrenci Birliği'nin başkanlığı görevini aldığım zaman, dünyanın ve Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullar karşısında gençlik örgütlerine düşen görevi iyi bilmek gerekiyordu. Halkın soyulduğu, aldatıldığı, geri ve cahil, insanca yaşama olanaklarından yoksun ve en fenası yarı bağımlı vasa-dığı bir düzende bir gençlik örgütüne düşen görev her halde bol gelirli bir meslek ve iyi bir gelecek elde etmenin mutluluğu içinde gevşeyip hoşca vakit geçirmek olamamalıydı. Bu durumda Türkiye'de gençlik örgütlerine düşen görevlerin en önemlisi düzenin bozukluklarını ortaya koymak ve bunu halka anlatarak çözüm yollarını göstermektir. Çalışma süremiz içinde bunu gerçekleştirmeye gayret ettik.

Bu arada en önemli unsurlardan biri tabii ki ODTÜ öğrencileriydi. Gerek tüm olarak gençliğin gerek ODTÜ öğrencisinin özelliklerini, düşünceleri, davranışları, olaylar karşısında tepkileri yapılan eylemlerde ve Türkiye'nin sorunlarının çözümünde önemli faktörlerdir.

Genç kuşakların en önemli özelliklerinden biri kısa veya uzun vadede kendi çıkarlarını değil ülkesinin çıkarlarını düşünmesi, genç olmanın verdiği enerji bağımsız hareket etme isteği ile yurdunun sorunlarına çözüm yolları önermesidir. Yoksa mühendis, mimar, idareci veya bilim adamı olarak iyi bir yaşama olanağına sahip kişilerin böyle içten, bazen de bir çok şeyi kaybetmeyi göze alarak mücadele etmesini kimse bekleyemez.

ODTÜ Öğrencileri büyük bir çoğunluğuyla yurt sorunlarına ilgi duyan ve Türkiye'nin sorunlarına getirilecek çözüme katkıda bulunmak isteyen aktif bir topluluktur. Birbirlerine karşı görüşlerini savunan kişiler, gruplar aynı çatı altında fikralkanından başka bir anlaşmazlıkları olmadan yaşamakta ve mücadelesini efendice vermektedirler. Bir iki istisna dışında ODTÜ öğrencileri fikir ayrılığından dolayı kırıcı çatışmalara girmemiş ve birbirine el kaldırmamıştır. Her tartışma tartışmacıların birbirini anlayışla karşılamaları ve ODTÜ'lü olarak daha çok kaynaşmalarıyla son bulmuştur. Bu mutluluk vericidir.

Gençlik içinde tartışma, kaçınılmaması gereken, istenmeyen değil, tam tersine olması gereken ve istenen bir konudur. Mademki demokratik ilkelere ve Anayasa'ya bağlıyız, Türkiye'nin bu ilkelere uyularak yönetilmesini istiyoruz; tabii ki gençlik tartışacak ve düşüncelerini duyuracaktır.

Görevim süresince en çok dikkat ettiğim ilkelere birisi de bir gençlik örgütünün karar verme ve uygulamaya özgürlüğünü elinde tutmasıdır. Tabii ki bağlı olduğumuz, benimsediğimiz ilkeler ve inandığımız bir doktrin vardır. Fakat bir gençlik örgütünün bir doktrine bağlı olması ve eylemlerini bu yolda yürütmesi başka şey, karar verme ve uygulama özgürlüğü başka şeydir. İnançım ve bugüne dek üzerinde titizlikle durduğum, savunduğum, bu özgürlükten vazgeçilmeyeceğini, vaz gecilmesi gerektiğidir.

Sevgili kardeşlerim,

Mutlu ve mutsuz olaylarla dolu bir yönetim devresi geçti. Öğrenci Birliği başkanı olarak sizleri temsil etmek yaşamımın en şerefli görevlerinden biri olmuştur. Bu süre için de Öğrenci Birliği'nin eylemlerine ilginiz, katkınız ve desteğiniz bizim için en büyük güç kaynağı olmuştur. Hepinize minnettarlığımı bildirmeyi görev sayarım.

Günümüzün Türk gençliği, ve onun bir parçası olan ODTÜ öğrencileri ne yapacağını, hedeflerini bilen bilimli bir gençliktir. Ve Türkiye'nin kurtuluşu yolunda gençliğin büyük katkıları olacaktır. Bu en samimi inancımdır. Bu yolda bugüne dek katkıda bulunan, gücünü olanaklarını verenlerin ve aramıza katılacakların tümünün önünde saygıyla eğilirim.

ODTÜ Öğrencileri Güneydoğu'da

(Baştarafı Sa. 2 de)

Öğrenci Birliği ve Ö.B. Türk Halk Bilimleri Kulübünün Türk folklorunu Anadolu'ya götürme çabası her tarafa memnuniyetle karşılanmış ve özellikle turistik amaçlarla Avrupa'ya giden ekiplerin bu olumlu uğraşından sonra tutumlarına, çalışmalarına bir yön verilmesi beklenilmiştir.

Zengin Anadolu folklorunu en iyi şekilde öğrenmek ancak yöresinde bizzat görmekle mümkündür. Ö.B. Türk Halk Bilimleri Kulübü, öğrendiği çeşitli yörelere ait halk oyunlarını diğer yörelerde tanıtmak ve özellikle yeni şeyler öğrenmek için gitmiştir.

Maraş, Malatya ve Elâzığ'da halkın O.D.T.Ü. ekibine gösterdiği yakınlık ve ilgi hiç bir ekibe nasip olmayacak kadar fazlaydı. Teker teker hepsi de güç koşullar altında görevini yapan 34 kişiye en büyük mükâfat Güneydoğu Anadolu halkının sevgi gösterisi olmuştur. Çok fakir ve sevinçten gözleri yaşlı ihtar Maraş'ının Ö.B. Türk Halk Bilimleri Kulübü Başkanı Baran Ase-na'ya verdiği Portakal şimdiye dek Öğrenci Birliğine ve Ö.B. Türk Halk Bilimleri Kulübüne verilen armağanların en kıymetlisi olmuştur. Güneydoğu Anadolu'da çıkan tüm günlük gazeteler günlerce O.D.T.Ü. ekibinden söz etmiş övücü - kutlayıcı makaleler ve eleştiriler çıkmıştır. Güneydoğu Anadolu gezisi; kışın en amansız zamanında güç koşullar altında fakat mutlaka ve kesinlikle başarıyla sonuçlanmıştır.

OLAYLAR ÜSTÜNE

Baştarafı Sa. 2 de

Şimdi düşünün, yedi— sekiz kişi oturuyor, bir seçim yapıyor, ve beşbin öğrencinin başına bir yönetici seçiyor. Ama farzedin, beşbin öğrenci istemiyor. Ne olcak? Ya da bu yedi — sekzi kişi bir dekanı, tutarsınız ve komik gerekçelerle yerinden alırsınız ve beşbin öğrenci, bu yöneticiyi isterse ne olacak? Olacak açık, öğrencinin tümünün desteklemediği çekip gidecek, desteklenen kalacak.

Bu arada öğrenciden sonra, bir üniversitenin diğer önemli öğeleri de öğretim üyeleridir. Tüm üniversitelerde, bu öğretim üyelerinin oluşturduğu üniversite senatoları vardır. Üniversite senatoları rektörü seçerler ve üniversite yönetiminde en büyük güçtür. Bizim çiftlikte ise bir Genel İdari İşler Müdürü Sadun İllez, profesörlerimizden daha etkili ve sözü geçer durumdadır Üniversite senatosu hak getire, bir akademik konsey vardır, onu da yetkileri sınırlıdır.

Kısaca bizde öğrencilerin ve öğretim üyelerinin dışında bir yönetici kadro, Rektör, Genel İdari İşler Müdürü Sadun İllez, Şu müdürü, bu müdürü biçiminde Üniversite yönetiminden mutlak söz sahibidir. Şimdi anlatacağım olay bunun açık örneğidir. Bir ünlü «Atatürk Bursu» fonu vardır. Öğrenciden, öğretim üyelerinden, memurlardan paralar toplanmış, yoksul öğrencilere sürekli burs bulma amacı ile kurulmuş ve biz öğrencilerce de sevinçle karşılanmıştır. Oysa üç sene dir ne burs alan var, nede Atatürk Burs Fonundan söz edildiğini duyan. İşin kötüsü, Burs Komitesi Başkanı Profesör Doktor sayın Nuri Saryal da habersiz bu fonun ne olduğundan. Son günlerde bağırıyor, çağırılıyor, Yalnızca kazalarına harcandı deniliyor, paraların nerelere harcandığına dair tahminler yapıyor. Ve en sonunda Burs Komitesi Toplantısına bu konu getiriliyor. Öğrenci Birliği temsilcisi Ahmet Kardam'ın da titizlikle konu üzerinde durması üzerine Sayın Nuri Saryal, Mali ve Bütçe işlerine telefon ederek bu paranın 28.000 lirasının, yalnız Sadun İllez'in Rektör Kurdaş'a yazdığı çeşitli dilekçelere dayanılarak, bir kaç köye çeşme ve çeşitli yardım gibi, fon amaçlarının dışında harcandığını öğreniyor ve haklı olarak ateş püskürtüyor. Öyle ya, sen bir burs fonu ayır, Burs Komitesi başkan ve üyelerine ki çoğunluğu öğretim üyeleridir, danışmadan, üniversitedeki bir müdürün dilekçeleri üzerine bu parayı harca. Doğrusu keyfi yönetim diye buna denilir.

Bunun gibi örnekler sıralanabilir. Örneğin Tam Sigorta. Söz etmiştik daha önce. Son derece gereksiz ve bu Amerikan yatırıma para kazandırmaktan başka bir işe yaramayan anlaşmaya her yıl 60.000 liraya yakın para ödeniyor.

Son derece lüks, cıfcaflı, fakat kullanışsız binalar, dört kişinin yaşayamayacağı yurtlar, «Beyaz Sarayı» andıran rektörlük binaları, işe yaramayan futbol sahaları, bir sanat eseri mi yoksa kapalı spor salonu mu olduğu anlaşılmayan bir yapı, aç kalmayı yemek yemeğe tercih ettiğimiz bir kafeterya, üçbuçuk liraya herbat bir tabldot, ve bir paraları, peynir ekmekek gibi barbaran spor malzemeleri, yığın «zarar ziyan ediyoruz» ağlamaları, öğrencilerden kayıtlarının içindeymiş gibi gösterilecek toplanan spor arkeolojik hazırlar, birbirini tutmayan garip yönetmelik maddeleri, hala çözümlenmeyen satılacak sorun, vs, vs.

Bütün bunlar öylesine yürütülüyor ki neyin nereye harcandığı, yada niçin harcandığı neyin neden yapıldığı yada yapılamadığı konularında soru sormak yasak, soru soran bile cevap yok. Peki bu da keyfi yönetim değilse nedir?

Artık mücadele başlamıştır. Rektör Kurdaş, Rektör yardımcısı Turhan Oğuzkan, Sadun İllez ve daha altta sıralananlarla oluşan yönetici kadro öğrenci ve öğretim üyeleriyle çalışmaktadır. Bu çelişki öğrenciler ve öğretim üyelerinin lehine sonuçlanacaktır.

Mücadele uzun süreli ve kesin çözüm getirici olmalıdır.

Üniversite kanununda değişiklikler yapılması, üniversite senatosu kurulması yolunda çözümler getirilmelidir. Hepimiz bu mücadele görevimizi yapmak zorundayız.

ODTÜ ÖĞRENCİNİNDİR.